

ELÄKETURVAKESKUS

KALEVANKATU 6 - 00100 HELSINKI 10
Puhelin (vaihte) 642511 Postisiirto 120811-5
Liikepankit Osuuspankit Säästöpankit tili 5041-6

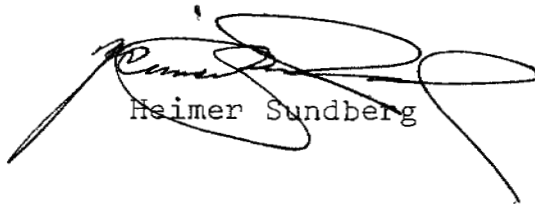
Yleiskirje n:o 25/71

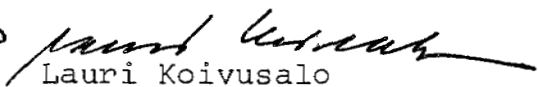
14.10.1971

Työeläkelaitoksille

Hallitus on antanut eduskunnalle esityksen laeiksi yrittäjien eläkelain 9 ja 13 §:n ja maatalousyrittäjien eläkelain 10 §:n muuttamisesta. Muutosesityksen tarkoituksena yrittäjien eläkelain osalta on, että pienyrittäjä, jonka vuotuinen työtulo jää tietyn rajan alle, saisi vakuutusmaksuunsa samantapaisen alennuksen kuin maatalousyrittäjät. Maatalousyrittäjien eläkelain 10 §:n muutosesityksellä puolestaan on tarkoitus asettaa maatalousyrittäjän perheenjäsen vakuutusmaksun määräytymisen osalta samaan asemaan edellä tarkoitettun pienyrittäjän kanssa. Lainmuutokset esitetään tulemaan voimaan 1.1.1972. Esityksen yksityiskohtainen sisältö ilmenee oheisesta liitteestä.

ELÄKETURVAKESKUS

Heimer Sundberg

Lauri Koivusalo

Liite: Jäljennös hallituksen esityksestä

Hallituksen esitys Eduskunnalle laeiksi yrittäjien eläkelain 9 ja 13 §:n sekä maatalousyrittäjien eläkelain 10 §:n muuttamisesta.

Yrittäjien eläkelain mukaan vakuutusmaksu lasketaan yrittäjän työtulosta käyttämällä sosiaali- ja terveysministeriön vahvistamaa maksuprosenttia, joka määräytyy työntekijäin eläkelain mukaisen keskimääräisen vakuutusmaksuprosentin mukaan. Vuodelle 1971 on sanottu maksuprosentti vahvistettu 5,6 %:ksi. Maatalousyrittäjille on tästä poiketen vakuutusmaksu vain $\frac{2}{3}$ vastaavasta vakuutusmaksusta maatalousyrittäjien työtulon 6 000 markkaa määrään saakka (vuoden 1972 alusta lukien) ja vasta ylittävältä osalta saman suuruinen kuin muille yrityksille. Kun maatalousyrittäjälle alennus lasketaan isännän ja emännän yhteislasketusta työtulosta, on siis maksun alennus $\frac{3}{5}$ yrittäjän keskimääräisen työtulon 3 000 markkaa määrään ja alentamaton ylittävältä osalta. Maatalousyrittäjien eläkelain 8 §:n mukaan edellä tarkoitettu yrittäjän keskimääräinen vuotuinen työtulo on riippuvainen normaalitapauksissa viljelmän koosta. Korkeintaan se on 5 300 markkaa. Yksittäistapauksissa voidaan viljelmälle kuitenkin vahvistaa, jos poikkeuksellinen viljelytapa niin edellyttää, suurempikin työtulo.

Kun on pidettävä kohtuullisena, että muikin pienyrittäjä kuin viljelijä saa vastaavan helpotuksen eläkevakuutusmaksuun, ehdotetaan, että myös yrittäjien eläkelain mukaisessa vakuutusmaksussa tulisi keskimääräiseen työntekijäin eläkelain mukaiseen vakuutusmaksuun verrattuna alennusta $\frac{3}{5}$, jos yrittäjän työtulo on 3 000 markkaa tai sitä pienempi. Jos yrittäjän työtulo on 3 000 markkaa suurempi, mutta alle 8 000 markkaa, olisi suhteellinen alennus vastaavasti asteittain aleneva. Jos työ-

tulo on 8 000 markkaa tai sitä suurempi, ei alennusta enää tulisi. Alennus tulisi koskemaan noin puolta vakuutetuista.

Kaikki edellä esitetyt markkamäärät vastaavat vuodelle 1970 vahvistettua palkkaindeksilukua. Seuraavasta asetelmasta ilmenee nykyindeksissä laskettuna vakuutusmaksujen alennusprosentit verrattuna työntekijäin eläkelain mukaiseen vakuutusmaksuun toisaalta maatalousyrittäjien eläkelain mukaan maatalousyrittäjän edellä mainitusta keskimääräisestä työtulosta riippuen ja toisaalta yrittäjien eläkelakiin ehdotetun muutoksen jälkeen pienyrittäjän työtulosta riippuen:

Työtulo mk/v	Vakuutusmaksualennus % työntekijäin eläkelain mukaisesta vakuutusmaksusta	
	maatalous- yrittäjät	muut yrittäjät (ehdotus)
3 000	60	60
4 500	44	47
5 800	34	33
7 000	.	19
8 000	.	8

Kun maatalousyrittäjien eläkelain mukaan siinä tarkoitettujen perheenjäsenten vakuutusmaksu yleensä jää osattomaksi alennuksesta, olisi heidät rinnastettava vakuutusmaksua määrättäessä yrittäjien perheenjäseniin. Tämän vuoksi ehdotetaan maatalousyrittäjien eläkelain 10 §:ää muutettavaksi niin, että perheenjäsenten vakuutusmaksu määräytyisi samalla tavoin kuin yrittäjien eläkelain mukainen vakuutusmaksu.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnalle hyväksyttäväksi seuraavat lakiehdotukset:

Laki

yrittäjien eläkelain 9 ja 13 §:n muuttamisesta.

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 14 päivänä heinäkuuta 1969 annetun yrittäjien eläkelain (468/69) 9 ja 13 § näin kuuluviksi:

9 §.

Yrittäjä on velvollinen suorittamaan vakuutusmaksun, joka lasketaan vahvistetusta työtulosta soveltamalla sosiaali- ja terveystieteiden vahvistamaa maksuprosenttia. Näin saatua vakuutusmaksua alennetaan pientuloiselle yrittäjälle kertomalla se 2 momentin mukaan laskettavalla kertoimella. Maksuprosentin ministeriö vahvistaa vuosittain samaksi kuin se prosenttimäärä, jonka voidaan arvioida vastaavan työntekijäin eläkelain vähimmäisehtojen mukaisen vakuutuksen keskimääräistä vakuutusmaksua prosentteina palkasta.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu kerroin on 0.4, jos yrittäjälle vahvistettu vuotuinen työtulo on 3 000 markkaa tai sitä pienempi, ja 0.04 lisätynä 20 prosentilla korotetun työtulon ja 10 000 markan suhdeluvulla, jos työtulo on suurempi kuin 3 000 markkaa, mutta alle 8 000 markkaa.

Yrittäjä on vastuussa samassa yrityksessä työskentelevien perheenjäsentensä 1 momentissa

tarkoitettua vakuutusmaksusta niin kuin omasta velastaan. Jos tämän lain mukaista yrittäjätoimintaa harjoitetaan yhtymänä tai yhteisönä, vastaa myös se tähän toimintaan perustuvista osakkaittensa vakuutusmaksuista niin kuin omasta velastaan.

13 §.

Vahvistetut työtulot sekä 7 §:n 1 momentissa ja 9 §:n 2 momentissa säädetyt markkamäärät tarkistetaan maan yleisen palkkatason muutoksia vastaavasti siten kuin työntekijäin eläkelain 9 §:ssä säädetään.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1972 ja sitä sovelletaan ensimmäisen kerran vuoteen 1972 kohdistuvia vakuutusmaksuja määrättäessä.

Tämän lain 9 §:n 2 momentissa säädetyt markkamäärät vastaavat vuodelle 1970 vahvistettua palkkaindeksilukua.

Laki

maatalousyrittäjien eläkelain 10 §:n muuttamisesta.

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 14 päivänä heinäkuuta 1969 annetun maatalousyrittäjien eläkelain (467/69) 10 §, sellaisena kuin se on osittain muutettuna 18 päivänä kesäkuuta 1971 annetulla lailla (511/71), näin kuuluvaksi:

10 §.

Maatalousyrittäjä, jota tarkoitetaan 1 §:n 2 momentin 1—3 kohdassa, on velvollinen suorittamaan vakuutusmaksun, joka lasketaan soveltamalla sosiaali- ja terveystieteiden vahvistamaa perusprosenttia siten, että vakuutusmaksu on $\frac{2}{3}$ perusprosentin mukaan lasketusta vakuutusmaksusta maatalousyrittäjälle vahvistetun työtulon 6 000 markan määrään saakka sekä ylittävältä työtulon osalta perusprosentin mukainen. Perusprosentin ministeriö vahvistaa vuosittain samaksi kuin se prosenttimäärä, jonka voidaan arvioida vastaavan työntekijäin

eläkelain vähimmäisehtojen mukaisen vakuutuksen keskimääräistä vakuutusmaksua prosentteina palkoista.

Jos kaksi tai useampia 1 momentissa tarkoitettuja maatalousyrittäjiä on vakuutettava samassa yrityksessä suoritettuna työn perusteella, lasketaan työtulot yhteen sanottua momenttia sovellettaessa, minkä jälkeen kunkin osuus saadaan jakamalla kokonaismaksu työtulojen suhteessa.

Edellä 1 §:n 2 momentin 4 kohdassa tarkoitettua perheenjäsenen vakuutusmaksu lasketaan

yrittäjien eläkelain 9 §:n 1 ja 2 momentissa säädettyjen perusteiden mukaisesti.

Maatalousyrittäjä on vastuussa samassa yrityksessä työskentelevien perheenjäsentensä 1 momentissa tarkoitettusta vakuutusmaksusta niin kuin omasta velastaan. Jos tämän lain mukaista yrittäjätoimintaa harjoitetaan yhtymänä, vastaa myös yhtymä tähän toimintaan perustu-

vista osakkaittensa vakuutusmaksuista niin kuin omasta velastaan.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-
kuuta 1972.

Tässä laissa säädetty markkamäärä vastaa
vuodelle 1970 vahvistettua palkkaindeksilukua.

Helsingissä   päivänä lokakuuta 1971.

Tasavallan Presidentti

Ministeri